

Dívka havířka - Kryl Karel

- D E7
1. Já měl jsem dívku havířku, jež stála mi co model,
A7 D A7
já maloval ji na šířku, já maloval ji podél,
D E7
já maloval ji v krunýři a poslouchal jsem proslov
A7 D
na téma: "Maluj, malíři, a malbou masý oslov!
F# Hmi
Jeť rodná strana - v umění náš učitel a rádce!"
E7 A7
Pak po časovém znamení zazněla Píseň práce,
D H7
a dívka prý mne miluje, tak přistoupila ke zdi,
E7 A7 D
rumělkou na ni maluje dvě pětícípé hvězdi.
2. Ta dívka byla atrakce, neb pravila mi: "Hošku,
rač odvrhnouti abstrakce a realizuj trošku,
já nehrozím ti kostelem a kašlu na přetvářku,
teď postojím ti modelem pro Annu Proletářku!
[: My vodkou hrdlo prolejem, můj milovanej dědku!"
Tak vzal jsem kyblík s olejem a propláchl jsem štětku,
teď bytem voní konina, to stará dělá řízky,
já maluju si Lenina a běloskvoucí břízky. :]